

**ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017**

לפני יו"ר ועדה, כבוד השופט בנימין ארבל

נציגת ועדה – גב' זהבה פזי, פסיכולוגית

נציג ועדה – מר אלי סבו, עו"ס

נציגת שב"ס – גב' קרן גלבווע

מזכירת הוועדה – גב' רינת ביטון

מדינת ישראל

המבקשת:

נגד

יוסף בן חסן אבו אל חיר (אסיר) ת.ז. 020708285

המשיב:

נוכחים: בשם המבקשת: עו"ד סימונה בן חיים לוי

בשם המשיב: עו"ד בדר אגבאריה ועו"ד אבו עביד עדי

המשיב הובא באמצעות הליווי

פרוטוקול

9 **ב"כ המשיב:** לפני שאני אומר לבית המשפט מה עמדתנו לגבי ההצעה, מבקש להוסיף שתי נקודות.

11 הראשונה – הבקשה מבוססת על סעיף 21 לחוק שחרור ממאסר, אנו טוענים כי חוק שחרור על תנאי
12 ממאסר, אינו חל על המשיב. שכן, חוק שחרור על תנאי ממאסר חל על כל אסיר שעניינו מובא בפני
13 הוועדה החל מיום כניסתו לתוקף של החוק וחל בהתאם לסעיף 48א' לחוק שזה הוראת המעבר, חל
14 על אסיר המשוחרר ברישיון ערב תחילתו של חוק זה לפי הוראות סעיף 28 לפקודת בתי הסוהר.
15 צריך לזכור, כי המשיב לא שוחרר לפי סעיף 28 לפקודת סעיף בתי הסוהר, אלא המשיב שוחרר לפי
16 תקנה 55.

18 השנייה – התנאי שנקבע על ידי הרמטכ"ל אינו חוקי בטל ומבוטל. בהחלטה בדבר הקלה בעונשת
19 משנת 1984 "מתוקף סמכותי לפי תקנה 55 לתקנות ההגנה החלטתי להקל בעונשם של הנדונים
20 הרשומים מטה אשר נשפטו בבית משפט בישראל באופן.... כך שיסתיים.. " הקלה זו בעונש מותנית
21 בכך שהנדונים יעזבו את הארץ לצמיתות ביום שחרורם. התנאי בטל, אם אנו בודקים את תקנה 55
22 לתקנות ההגנה, התקנה אומרת "הרמטכ"ל רשאי לבקר בכל זמן – אם נראה לו כי מועיל הדבר לעשות
23 כן – גזר דין של בית משפט צבאי....".

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017

1 לפי הסעיף, הרמטכ"ל מוסמך להתערב בגזר הדין אבל אינו מוסמך לקבוע תנאים, לשנות תנאים
2 אפילו לא מוסמך לבטל שחרור, הדבר דומה למי ששוחרר על ידי ועדת השחרורים לפי סעיפים 49 עד
3 51 לחוק העונשין, שם קבע בית המשפט העליון בג"צ 287/82 כי אסיר שמשוחרר לפי סעיפים 49 עד
4 51 לחוק העונשין, על ידי ועדת שחרורים, הועדה אינה מוסמכת להתנות תנאים ואינה מוסמכת לשנות
5 תנאים ואינה מוסמכת לבטל שחרור ולמה? כי עיון בסעיפים האלה מראה כי הועדה כן מוסמכת
6 לשחרר אסיר אבל בהוראות חוק 49 עד 51 אין שום הוראה. אני מדבר על זה שלפני שבוטל.
7 מגיש פסק דין של העליון. האומר "בהקשר לכך מן הראוי לציין ולדבר חשיבות מיוחדת בעניין שלפנינו
8 שיש שני סוגים של הפחתת שליש בתקופת המאסר על ידי ועדת השחרורים הסוג האחד..."
9 סעיף 49 עוסק בניכוי שליש של מי שעונשו פחות משישה חודשים ומי שעונשו מעל שישה חודשים.
10 כתוב בפסק הדין של בית המשפט העליון שוועדת השחרורים יכולה לשחרר בשני תנאים... זה כי
11 בהוראות החוק 49 עד 51 כתוב שוועדה רשאית להפחית או לנכות שליש מתקופת המאסר אבל
12 בהוראה אין לוועדה להתנות תנאים או לשנות תנאים.
13 אנו עומדים כאן בפני מצב שהמדינה מבקשת לשחררו של אסיר. אומר כי בעניין של פסק הדין של
14 העליון של זלומה, שחברתי הפנתה אליו, אפילו שם עלתה סוגיה. בעניין זלום, הטענה שנדונה כאן לא
15 עלתה על ידי מי מהצדדים בפני ועדת השחרורים, לא עלתה על ידי מי מהם בפני בית המשפט המחוזי,
16 הטענה עלתה בפני משנה העליון.
17 עצם זה שהיה דיון ונקבע להמשך להיום, אני מבקש כמה דקות לטעון. מבקש להוסיף שני משפטים.
18 הראשון – החוק אינו חל על המשיב. לפני כניסתו של חוק השחרור לתוקף היו בישראל 4 אפשרויות
19 לשחרור אסירים ממאסר.
20 היה חוק יסוד נשיא המדינה, הייתה תקנה 55
21
22 השני – בניגוד למה שנאמר בדיון הקודם התחולה של חוק שחרור על תנאי ממאסר היא תחולה
23 אקטיבית ולא רטרואקטיבית זה עולה במפורש ברע"ב 1559/03, פסקה 5, כאן השופט אדמונד לוי
24 מסכם את טענות המדינה, וכותב כי לטענת המדינה מדובר בהחלה אקטיבית של הדין.
25 מפנה להנחיית פרקליט המדינה מסי' 12.11 שכאן פרקליט המדינה בהנחיה שהעביר לפרקליטים מציין
26 בשני מקומות כי מדובר בסעיף 48א' שהתחולה שלו אקטיבית ובסוף אומר כי התחולה של החוק
27 אקטיבית.
28 בפסק הדין עצמו, השופט אדמונד לוי, הוא כותב "כי החלת החוק היא החלה אקטיבית" אני לא אלאה
29 אתכם במה שכתוב כאן. גם השופט מרים נאור והמשנה דאז תאדור. זה אומר שחוק שחרור על תנאי
30 ממאסר חל על כל אסיר שעניינו מובא בפני ועדת השחרורים החל מיום כניסתו של החוק לתוקף וחל

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017

1 בהתאם לסעיף 48א', כאן זכותו של המחוקק להחיל את זה על מי שהוא רוצה חל על כל אסיר משוחרר
2 ברישיון ערב תחילתו של חוק זה לפי סעיף 28.
3 המשיב כאן לא שוחרר לפי סעיף 28 לפקודת בתי הסוהר אלא לפי תקנה 55 לתקנות ההגנה.
4 חברתי מתבססת על סעיף 30ב' לחוק שחרור על תנאי ממאסר, סעיף 30 ב' הוא לסעיף 29ב' להצעת
5 חוק שחרור על תנאי ממאסר. מה שנכתב בסעיף 29ב' נתקבל כסעיף 30ב' לנוסח המקורי.
6 סעיף 29ב', "אסיר עולם ששוחרר ממאסר מכוח..." אבל העיקר שדברי ההסבר של החוק כתוב
7 כשמתייחסים לסעיף 29 כותבים חידוש נוסף, הוא בקביעה כי אסיר עולם ששוחרר מכוח סמכותו
8 האמורה, של נשיא המדינה, ייחשב כאסיר ששוחרר על תנאי אלא אם קבע נשיא המדינה אחרת. מה
9 שהיה בסעיף 30ב' בנוסח המקורי של החוק. זה חל אקטיבית זה חל על כל החלטה.. מה אומר סעיף
10 48א'?

11
12

13 **ב"כ המבקשת**: חברי היום משנה את כל קו הטיעון שלו בפני הועדה זאת לאחר שטען בפני ועדת
14 השחרורים שיש להחיל לגבי האסיר את סעיף 30ב'2 היינו תקופת תנאי של 40 שנה. למעשה היום,
15 חברי לראשונה טוען שלא הייתה סמכות לרמטכ"ל להקל בעונש של המשיב, אני אטען שמדובר בטענה
16 דיונית שהמשיב זנח שעה שהסכים לשחרורו, גורש מהמדינה לצמיתות ועד היום לא טען את הטענה
17 הזו באף אחת מהערכאות שניהל הליכים כלפי המדינה. נהפוך הוא, הוא ביקש להקל ולשנות את
18 התנאי ולאפשר לו לחזור לישראל, כך שמבחינה זו הטענה הזו היום מבחינתנו איננה רלוונטית
19 והמשיב ויתר עליה. באשר לתחולה, טענתי ולא אוסיף.
20 הנשוא של תחולת החוק תוכרע גם בעניינם של משוחררי עסקת שליט, לאורך כל ההליכים שהתנהלו,
21 ברי שחוק שחרור על תנאי נודע, התיקון חל על כל מי שערב כניסת החוק היה אסיר ברישיון.
22

23
24

25 **ב"כ המשיב**: רע"ב 1559/03 כאשר אמרו כי התחולה אקטיבית, כל הדין נעשה סביב 48א' וכאן דובר
26 על מי ששוחרר לפני כניסתו של החוק לתוקף לפי פקודת בתי הסוהר, ועבר עבירה, והדין בעניינו
27 התקיים לאחר כניסתו של החוק לתוקף. בזה דן חוק. החוק ממוקד ואומר שתחולת החוק ..
28 הנקודה השניה – לגבי התנאי שנקבע על ידי...

29
30

החלטה

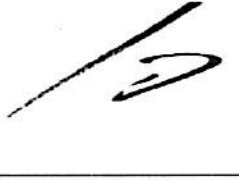
31
32

הדין בבקשה שלפנינו התקיים בשבוע שעבר ובמועד זה טענו הצדדים את כל טענותיהם.

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017

1 בסוף הדיון הצענו למשיב הצעה לפני משורת הדין לנסות ולתקן את ההפרה על ידי כך שיעזוב את
2 הארץ, ובכך יושב התנאי שנקבע לגביו על כנו.
3
4 האסיר לא הגיב כלל על הצעה זו. חרף זאת, הגיש סניגורו יומיים לפני הדיון בקשה להקדים את הדיון
5 כיוון שהוא אמור לנסוע לחול לקיים את מצוות העומרה. נעתרנו לבקשה והקדמנו את הדיון מבלי
6 שקיבלנו כל תשובה להצעה שניתנה למשיב ועליה טרם התייחסה המדינה כלל כיוון שלא קיבלה את
7 תשובתו גם היא.
8
9 היום פתח ב"כ המשיב למעשה חזית חדשה ומבלי ליטול רשות מן הוועדה, העלה טענות חדשות, שלא
10 נטענו קודם לכן ורובן אף נוגדות את הטענות שהועלו בישיבה הקודמת.
11 לצערנו נאלצנו לשמע טיעונים אלה מבלי שנשמעה דעתנו אם מסכימים או לפתוח את הדיון מחדש
12 אם לאו.
13
14 עלינו לציין כי הוועדה גיבשה את החלטתה כבר ערב הדיון דהיום לאחר ששמענו את כל הטיעונים
15 קודם לכן. עם זאת, לא נמשוך ידינו מהתייחסות לטיעונים שנשמעו היום ונתייחס גם אליהם.
16
17 בהתאם, על הוועדה לשבת ולדון בטיעונים וליתן החלטה בהתאם.
18
19 החלטה תינתן עוד היום לאחר שיתקיים דיון בינינו ונכתוב את ההחלטה.
20
21 הצדדים ימתינו בבית המשפט עד אשר תינתן החלטה.
22
23 בשלב זה יישאר המשיב נתון במאסר עד שתוקרא ההחלטה.
24
25 **ניתנה והודעה היום י' סיוון תשע"ז, 04/06/2017 במעמד הנוכחים.**
26
27

		30.5	
גב' קרן גלבווע חברת וועדה	מר אלי סבו, חבר וועדה	גב' זהבה פזי, חברת וועדה	בנימין ארבל, שופט

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

החלטה

כללי

המשיב, שהינו אזרח ישראלי, נדון על ידי בית משפט צבאי אשר דן בעבירות לפי תקנות ההגנה (שעת חירום) 1945, הורשע בעבירות בטחוניות- חמורות רבות, הכוללות מספר רב של הנחת פצצות מתוך כוונה לגרום מוות לאדם, הנחת מטעני חבלה במסילת רכבת, בחופי רחצה ובמתקנים שונים; הטמנת מטעני חבלה בבתי מגורים שונים תוך גרימה למוותם של שני אנשים ולפציעתם של רבים אחרים, ועוד כהנה וכהנה עבירות, בניגוד לתקנות 58 ו-66 לתקנות ההגנה (שעת חירום).

המשיב הורשע בכל העבירות הנ"ל ונגזרו עליו 15 עונשי מאסר עולם, ובנוסף 20 שנות מאסר, ו- 10 שנות מאסר, כאשר נקבע כי כל העונשים ירוצו בחופף.

בשנת 1983 נאלצה מדינת ישראל לשחרר אסירים שונים וביניהם המשיב שבפנינו, במסגרת העסקה שכונתה "עסקת גיבריל הראשונה". במסגרת זו חתם ביום 24.11.83 הרמטכ"ל דאז, רב אלוף משה לוי ז"ל, על החלטה המקלה בעונשם של 19 אסירים שנשפטו בבית משפט צבאי ובכללם המשיב שבפנינו. (להלן- "כתב ההקלה").

בהחלטה בדבר ההקלה בעונש נקבע לגבי אותם אסירים, לרבות המשיב שלפנינו, כדלקמן:

"הקלה זו בעונש מותנית בכך שהנדונים יעזבו את הארץ לצמיתות ביום שחרורם מכלאם".

כתוצאה מהחלטה זו, שוחרר המשיב, לאחר שריצה כ- 14 שנות מאסר מן התקופה שנגזרה עליו. בו ביום, הוא עזב את הארץ ולא שב אליה עד ליום 25.5.17. באותו יום הוא שב לארץ, ומיד נעצר והובא בפני הועדה, כאשר במקביל הוגשה בקשה זו שבפנינו לבטל את שחרורו ולחייבו לרצות לאלתר את עונש מאסר העולם לתקופה בלתי קצובה שגזר עליו בית המשפט הצבאי.

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017

טענות המבקשת

- 1
- 2 לטענת המבקשת, בעצם שובו של המשיב אל הארץ הופר התנאי שבכתב ההקלה, כתוצאה מכך בטלה
- 3 ההקלה. בהתאם יש להשיב את עונש מאסרו על כנו.
- 4 המבקשת מסתמכת בבקשתה על הוראת 30(ב)(1) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001, ,
- 5 לפיו רואים במשיב כאסיר ששוחרר על תנאי, אשר חלות עליו הוראות חוק שחרור על תנאי. עוד
- 6 מוסיפה הפרקליטות ומציינת, כי לעניינו של אסיר זה יש להחיל את הוראת סעיף 31 לחוק לפיו, כאשר
- 7 מפעיל הרמטכ"ל את סמכותו לפי תקנה 55 לתקנות ההגנה (שעת חרום) לעניין אסיר עולם, יחולו
- 8 הוראות סעיף 30 בשינויים המחויבים. ומכאן, שבדיבר "שינויים מחויבים", יש ללמוד אף כי דינו של
- 9 הרמטכ"ל כדין נשיא המדינה לעניין הקלה בעונש מכוח סעיף 30(ב)(1).
- 10 הואיל והרמטכ"ל קבע בכתב ההקלה תנאי, לפיו שחרור המשיב מהכלא מותנה בעזיבתו את הארץ
- 11 לצמיתות, הרי מששב ארצה הוא הפר את התנאי היסודי שנקבע בכתב ההקלה. משמעות הדבר היא,
- 12 כי ההקלה המותנית אינה תקפה עוד עם שובו ארצה.
- 13 המבקשת מוסיפה ומציינת, כי המשיב הפר באופן בוטה את התנאי היסודי שנקבע בהחלטת
- 14 הרמטכ"ל, חרף העובדה כי ידע על נפקות הדבר וכי הדבר קיבל ביטוי במסמכים ובהחלטות אחרות
- 15 שניתנו בקשר למשיב. לאחרונה הועלה הדבר בפני בית המשפט העליון בבג"צ 8057/13 בה הוא עתר
- 16 לסעד אשר יאשר את השבתו ארצה. תגובת המדינה הייתה כי המשיב לא מיצה את ההליכים לביטול
- 17 התנאי, תוך שהיא מבהירה בהודעתה לבית המשפט העליון כי עם כניסתו ארצה ההקלה תפקע באופן
- 18 אוטומטי והוא יידרש לחזור ולרצות לאלתר את עונש המאסר.
- 19 בסופו של יום נמחקה עתירה זו תוך שבית המשפט העליון מבהיר למשיב, כי באפשרותו לפנות בבקשה
- 20 לרמטכ"ל או לנשיא המדינה למתן הקלה נוספת בעונש שנגזר עליו. המשיב לא פנה בבקשה נוספת
- 21 כהמלצת בג"צ. חרף זאת, הוא הגיש עתירה נוספת כנגד משרד הפנים שינפיק לו תעודת מעבר חד
- 22 פעמית לישראל. במסגרת הליך זה הודיעה המדינה, כי אינה מתנגדת להנפיק למשיב תעודת מעבר,
- 23 אולם הבהירה בתגובתה, והדברים אמורים להיות ברורים למשיב אשר יוצג על ידי בא כוחו הנוכחי,
- 24 כי עמדת המדינה הינה שההקלה המותנית בעונש, שניתנה לו על ידי הרמטכ"ל, תפקע והוא יידרש
- 25 לחזור ולרצות את העונש שהוטל עליו.
- 26

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017

1 סופו של דבר, טוענת המדינה כי משהפר המשיב את התנאי, ושעה שכל ועדת שחרורים לא קבעה כי
2 מסוכנותו פגה, הרי אין מנוס אלא לקבוע כי לאחר שהפר בצורה כה בוטה וחד משמעית את התנאי
3 שהושת עליו, מן הראוי להשיבו אל בין כותלי הכלא.

4 **טענות הסניגור**

5
6 בדיון שנערך בפנינו ביום 26.5.17, טען סניגורו של המשיב, בהסתמך על כתב ההקלה, תוך שהוא
7 מקבלו כתקף, כי "אם משוחרר כזה מפר את התנאי תוך תקופת התנאי, אשר אפשר להפקיע את
8 השחרור, אך אם הוא מפר את התנאי ונכנס לישראל אחרי תקופת התנאי, אי אפשר להפקיע". על
9 כן, במקרה שלנו הוא טוען, כי כיוון שחלפו למעלה מארבעים שנה מאז החל בריצוי עונשו, הרי יש
10 להחיל עליו את הוראת סעיף 30(ב)(2)(ב) לחוק, הקובעת כי אסיר עולם, אשר שוחרר בהתאם להחלטת
11 נשיא המדינה מכוח סמכותו לפי סעיף 11(ב) לחוק יסוד: נשיא המדינה, יראו אותו כאילו שוחרר על
12 תנאי, כאשר יתרת תקופת המאסר שהיה עליו לשאת תהא כאילו נקצב עונשו ל- 40 שנים. ומכאן,
13 כיוון שהמשיב שבפנינו הינו אסיר שעונשו אינו נקצב יש לראותו כנכלל במסגרת זו, ולמנות את
14 התקופה מיום תחילת מאסרו שהיה בשנת 1969. על כן, חלפה תקופת התנאי כבר בשנת 2009 ומכאן
15 אין לראותו שוב כאסיר ברישיון אשר הפר את התנאים שהושתו עליו.

16 הסניגור היה ער לכך, כי בסעיף 31(ב)(1) נקבעו בסיפא המילים "והכל אלא אם כן קבע הנשיא אחרת
17 בהחלטתו". הוא אינו חולק על כך כי לנשיא הייתה סמכות לקבוע הוראה אחת, אולם לא נעשתה
18 בכתב ההקלה כל קביעה אחרת לגבי אסיר עולם שעונשו לא נקצב. על כן, יש לראות אסיר כאמור כמי
19 שחלה עליו ההוראה שבסעיף 31(ב)(1), הקובעת כי הוראות חוק שחרור על תנאי "בשינויים
20 המחויבים" תחולנה על אסיר כזה, כאשר השינוי המחויב, לטעמו של הסניגור, הינו הוראת סעיף
21 30(ב)(2) הקובעת את תקופת המאסר כאילו נקצב עונשו. ליתר דיוק הוא מציין, כי לטעמו תקופת
22 התנאי קבועה בחוק. כיוון שהאסיר הספיק לרצות כ- 14 שנה בין כותלי הכלא הרי תקופת התנאי
23 שנותרה הינה כ- 26 שנים. כיוון שחלפו כבר כ- 34 שנה לאחר שחרורו, הרי גם אם קיימת הפרה, הרי
24 הפרה זו הופרה רק כשבע עד שמונה שנים לאחר תום תקופת התנאי וממילא התנאי לא חל על המשיב.
25 על כן, כיום מנועה הועדה מלהפקיע את שחרורו של המשיב. לטעמו, טענה זו הינה טענה עיקרית שעל
26 הועדה להתייחס אליה.

27 למעלה מן הצורך, הוסיף הסניגור, כי גם אם דבר החקיקה סובל מפרשנות אחרת, בית המשפט חייב
28 לקבל את הפרשנות המקלה עם האסיר. עוד מוסיף הוא טענה נוספת, בבחינת למעלה מן הצורך, וטוען
29 כי לוועדה שיקול דעת שלא להחזיר את המשיב לכלא מחמת סמכותה שעל פי סעיף 21 לחוק שחרור

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017

1 על תנאי ממאסר, המאפשר לוועדה לבטל את השחרור או להתנות כל תנאי אחר, להבדיל מסעיף 20,
2 שעניינו אסיר שעבר עבירה אחרת בתקופת התנאי ואז על הועדה יהיה להשיבו לריצוי מלוא העונש.

3 **הערת ביניים**

4

5 לכאורה, היה עלינו ליתן את החלטתנו בהתאם לטיעונים אלה שנשמעו בפנינו בישיבת 26.5.17. ברם,
6 כפי שהבהרנו בהחלטתנו הקודמת מהיום, נאלצנו היום לשמוע טענות חדשות מפי הסניגור, אשר
7 עיקרן ירידה ליסוד סמכותו של הרמטכ"ל לקבוע תנאים בכתב ההקלה ולבסיס סמכותה של הועדה
8 לדון בתנאים אלה לפי הכללים החלים עליה.

9 **טענותיו הנוספות של הסניגור שהושמעו היום הינן שתיים:**

10

11 הטענה הראשונה אומרת, כי הבקשה מבוססת על סעיף 21 לחוק שחרור על תנאי ממאסר. לטענתו,
12 חוק זה אינו חל על המשיב. שכן, החוק חל על כל אסיר שעניינו מובא בפני הועדה החל מיום כניסתו
13 לתוקף וחל בהתאם להוראת המעבר שלפי סעיף 48(א) לחוק, הקובע כי הוראות החוק תחולנה על
14 אסיר ברישיון ששחרר ערב תחילתו של חוק זה לפי הוראות סעיף 28 לפקודת בתי הסוהר. בהתאם,
15 יראו אותו כאילו שוחרר על תנאי לפי הוראות חוק זה בתנאים שנקבעו ברישיונו. כיוון שבמקרה
16 שלפנינו המשיב לא שוחרר לפי סעיף 28 לפקודת בתי הסוהר אלא שוחרר על פי תקנה 55 לתקנות
17 ההגנה (שעת חירום), לא תחולנה עליו הוראות החוק ולמעשה ועדה זו אינה מוסמכת לדון בבקשה.

18

19 הטענה השנייה, הינה כי התנאי שנקבע על ידי הרמטכ"ל אינו חוקי והינו בטל ומבוטל. לשיטת
20 הסניגור, תקנה 55 לתקנות ההגנה אינה מסמיכה את הרמטכ"ל לקבוע תנאים, לשנותם ואפילו אינו
21 מוסמך לבטל שחרור. דומה הדבר לאסירים ששחררו בעבר על פי סעיפים 49 עד 51 לחוק העונשין
22 לגביהם נקבע על ידי בג"צ, בבג"צ 287/82 כי הועדה אינו מוסמכת להתנות תנאים ולשנות תנאים.
23 בהמשך ניסה ב"כ המשיב להוסיף טענות נוספות מדוע החוק אינו חל על המשיב, בטענו, כי היה מקום
24 להתייחס לאפשרויות שחרור המשיב ממאסר בהתאם לחקיקה שהייתה קיימת ערב תחולת החוק ויש
25 להחילה גם עתה.

26 טענה רביעית ואחרונה שהוספה לאחר כל טיעונו של ב"כ המשיב, הינה כי תחולת הוראת חוק שחרור
27 על תנאי ממאסר היא תחולה אקטיבית ולא רטרואקטיבית בהתאם לרע"ב 1559/03 מדינת ישראל נ'

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017

1 סויסה [17.11.2003]. בהתאם לכך אף ניתנה הנחיה על ידי פרקליט המדינה. על כן, החוק חל על כל
2 אסיר שעניינו מובא בפני ועדת השחרורים החל מיום כניסתו של החוק לתוקף החל בהתאם להוראת
3 המעבר שבסעיף 48(א), המחיל את החוק על כל אסיר משוחרר ברישיון ערב תחילתו של חוק זה לפי
4 סעיף 48 לפקודת בתי הסוהר. כיוון שהמשיב שלפנינו לא שוחרר לפי סעיף 28 לפקודת בתי הסוהר
5 אלא לפי תקנה 55 לתקנות ההגנה (שעת חירום), לא חלה הוראת סעיף 30 על המשיב שלפנינו מכוח
6 הוראת המעבר שבסעיף 48(א) לחוק.

7

8

עמדת הפרקליטות לענין הטיעון הנוסף

9 ב"כ הפרקליטות מעלה, ובצדק, את טרוניתה על כך שהסניגור טוען לראשונה טענות הנוגעות לסמכות
10 – טענות שלא נטענו בישיבה הראשונה, הטענות אף לא הועלו בהליכים השונים שנקט המשיב כנגד
11 המדינה ביחס לתנאי שהושת עליו. על כן יש לראות במשיב כמי שוויתר על טענת תחולת החוק.
12 לטענתה, הוכרעה סוגיה זו של תחולת החוק גם בענינם של אסירים ששוחררו במסגרת העסקה
13 הידועה כ"עסקת שליט" – כפי המפורט ברע"ב 328/15 זלום ואח' נ' היועמ"ש (3.12.15), (להלן: "עניין
14 זלום").

15

16

דיון

17

א. תחולתו של החוק: אולטראקטיבית או רטרואקטיבית:

18

19 ברע"ב 1559/03 מדינת ישראל נ' סויסה, (23.7.03), הבהירו כל שלושת שופטי ההרכב של בית
20 המשפט העליון כי תחולתו של סעיף 20 לחוק שחרור על תנאי משתרעת גם על אסירים
21 ששוחררו ברישיון לפני כניסת החוק לתוקף. הדברים סוכמו על ידי כב' השופט אור בקצרה
22 כדלקמן:

23

24 "כמו חברי השופט א' א' לוי והשופטת מ' נאור, גם אני סבור כי יש לקבל
25 את ערעורה של המדינה, ולקבוע כי תחולתו של סעיף 20 לחוק שחרור על
26 תנאי, תשס"א-2001 (להלן: החוק), משתרעת גם על אסירים אשר שוחררו
27 ברישיון לפני כניסת החוק לתוקף ואשר עברו עבירה מסוג עוון או פשע
28 במהלך תקופת הרישיון, בין אם לפני כניסתו של החוק לתוקף ובין אם

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017

1 לאחריה. מסקנה זו נגזרת, לדעתי, בראש ובראשונה מלשונו הברורה של
2 סעיף 48 לחוק, אשר קובע במפורש כי הוא חל על "אסיר המשוחרר ברישיון
3 ערב תחילתו של חוק זה". מסעיף זה עולה הכוונה הברורה, שממועד כניסתו
4 לתוקף של החוק, יחול על ביטול שחרור ברישיון הדין החדש לפי החוק. כך
5 גם בענייננו."

6
7 ומכאן כי תחולתו של החוק אינה אקטיבית כטענת הסניגור, אלא חלה אף באופן
8 רטרואקטיבי על אסירים, בין שנאסרו ובין ששוחררו על תנאי, לפני תחילתו של החוק. הווה
9 אומר, כי בימים אלה, הדין החל על ביטול שחרור ברישיון, הוא הדין החדש שעל פי החוק
10 שבפנינו.

11
12 **ב. החלת הוראות החוק על המשיב בגדר סמכותו של הרמטכ"ל:**

13 לטעמנו, אין להפנית הסניגור להוראת סעיף 28 לפקודת בתי הסוהר, כל משמעות לגבינו.
14 פקודת בתי הסוהר, דנה באסירים ששוחררו על ידי ועדת שחרורים. מנגד, אסירים ששוחררו
15 על פי צו הקלה, לא שוחררו לפי סעיף 28 לפקודת בתי הסוהר בכל מקרה אלא מכח צו נשיא
16 המדינה או הרמטכ"ל. סעיף 30 מתייחס מפורשות לאסירים אשר שוחררו על ידי נשיא המדינה
17 מכוח סמכותו לפי סעיף 11(ב) לחוק היסוד. מכאן, שאין להתייחס אליהם כפי שמבקש
18 הסניגור הנכבד, כאסירים ששוחררו לפי סעיף 28. בכל מקרה, הוראת החוק- בסעיף 31- הינה,
19 כי גם אסירים ששוחררו מכוח תקנה 55 לתקנות ההגנה (שעת חירום), תחולנה עליהם הוראות
20 סעיף 30(ב) לחוק.

21
22 יש לזכור, כי בעניין שלפנינו אין המדובר באסיר ששוחרר בשחרור מוקדם על תנאי. המשיב
23 שלפנינו, כפי גם האסירים בפרשת זלום, שוחררו האסירים מתוקף צו ההקלה. בפרשת זלום
24 התייחס בית המשפט העליון לאסירים ששוחררו לפי כתבי הקלה מותנים שניתנו על ידי נשיא
25 המדינה בתוקף סמכותו לפי סעיף 11 (ב) לחוק יסוד: נשיא המדינה, ואלו בענייננו מדובר
26 במשיב ששוחרר לפי תקנה 55 לתקנות ההגנה (שעת חירום). בשני המקרים, חלות הוראות
27 סעיף 30 לחוק וזאת מכוח הוראת סעיף 31 הקובעת בזו הלשון:

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017

1 "בהפעלת סמכות ראש המטה הכללי לפי תקנה 55 לתקנות ההגנה (שעת
2 חירום) 1945, לעניין אסיר עולם, יחולו הוראות סעיף 30, בשינויים המחויבים".
3
4 לטעמנו, אין בתקנה 55 בתקנות ההגנה (שעת חירום) כל הגבלה על סמכותו של הרמטכ"ל
5 להציב תנאים. התקנה קובעת כדלקמן:

6 "הרמטכ"ל רשאי לבקר בכל זמן - אם נראה לו כי מועיל הדבר לעשות כן - גזר-
7 דין של בית-משפט צבאי שיקויים ותהיה לו סמכות, לאחר אותה ביקורת,
8 להמתיק את גזר-הדין או למחול עליו, לגמול יחס מיוחד, או להמיר את גזר-
9 הדין בגזר-דין פחות ממנו, שהיה בית-המשפט רשאי לחרצו".
10

11 הוראה זו מקנה סמכות רחבה מאוד לרמטכ"ל. כך המילים "לגמול יחס מיוחד", מהוות
12 מעין הוראת סל, המאפשרת לו לקבוע כללים מיוחדים לגבי כל אסיר במסגרת הקלה כלשהי
13 שיתן בפסק דין. יש לציין גם, כי הוראת סעיף 31 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, המשווה את
14 סמכותו של ראש המטה הכללי לסמכות הנשיא, ומחילה עליה את הוראות סעיף 30 לחוק,
15 יוצא תוך הנחה כי אכן יהיה רשאי הרמטכ"ל לקבוע שינויים מיוחדים לעניין שחרור על תנאי
16 המותנה, לרבות התניות לגבי פיסקה (2), וזאת בגדר המילים "והכל אם כן קבע אחרת הנשיא
17 בהחלטותיו". כאמור, הרמטכ"ל ייחשב לעניין זה כאילו פעל מתוקף סמכותו של נשיא המדינה.

18
19 נוכח האמור לעיל, אין אנו מקבלים את טענות הסף של הסניגור, הן באשר לתחולת החוק
20 על עניינו של המשיב והן באשר לסמכותו של הרמטכ"ל להציב תנאים לשחרור.

21
22 משמעו של התנאי שהותנה על ידי הרמטכ"ל: ג.

23
24 בכתב ההקלה אשר ניתן על ידי הרמטכ"ל מתוקף סמכותו תקנה 55 לתקנות שעת חירום נאמר
25 כדלקמן:

26 "הקלה זו בעונש מותנית בכך, שהנדונים יעזבו את הארץ לצמיתות ביום
27 שחרורם מכלאם".

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017

1 לתנייה מעין זו התייחס בית המשפט העליון באריכות בפרשת זלום. כאמור, בפרשת זלום
2 נדונו כתבי הקלה שניתנו על ידי נשיא המדינה למשחררים שביצעו עבירות חמורות כנגד
3 ביטחון המדינה. אסירים אלה שוחררו בחלקם בטרם נקצב עונשם ובכל מקרה השחרור היה
4 מכוח הוראת סעיף 11(ב) לחוק יסוד: נשיא המדינה מבלי שאותם אסירים עמדו בפני ועדת
5 השחרורים.

6 בית המשפט העליון התייחס לסוגיית ניסוחו של כתב ההקלה בקבעו כי כתב הקלה זה הינו
7 מסמך הנתון לפרשנות משפטית. השאלה הייתה כיצד יש לפרש את הנוסח "בטל" שהופיע
8 במסגרת אותו כתב הקלה שניתן על ידי נשיא המדינה. דעת הרוב קבעה, כי יש לפרש את
9 המונח כפשוטו ולקבוע כי תכליתה של הנורמה המופיעה בכתב ההקלה מבוטאת בלשונה
10 הטבעית והרגילה (ראה: דברי כב' השופט הנדל בעמ' 38 בהסתמכו על ספרו של ברק "פרשנות
11 תכליתית במשפט" (התשס"ג – 2003) עמ' 150). כך גם הדיבור "מותנה", שבכתב ההקלה
12 שלפנינו- דהיינו: עמד בתנאי, זכית בהקלה. הפרת התנאי, בטלה ההקלה. הפרשנות שניתנה
13 על ידי כב' השופט הנדל הינה כאמור כי כתב ההקלה כתוב בשפה מקובלת ופשוטה ממנה
14 עולה, כי כל הפרת תנאי תביא לידי ביטולו של כתב ההקלה.

15 ועדת השחרורים, אינה מחזיקה במנדט לקבוע מה תהינה תוצאות הפרה של תנאי שחרור.
16 תפקידה של הועדה לקבוע, לפי הראיות שהובאו בפניה, האם הייתה הפרה. אין בידה שיקול
17 דעת לחרוג מן האמור בכתב ההקלה לגבי משמעה של ההפרה, או לפרשה באופן מקל בהתאם
18 לנסיבות. תכליתו של התנאי היה ברור ואין בו משום פגיעה בחרותו של האסיר. האסיר הוא
19 האדון לחרותו. במקרה שבפנינו, המשיב הוא עצמו בהתנהלותו פגע בחרותו במודע, הוא ידע
20 את תנאי ההסכם של כתב ההקלה, מהן המגבלות ומהן השלכות הפרתן. ובעניין זה נאמר מפי
21 כב' השופט הנדל, בעמ' 43 לפסק הדין, כדלקמן:

22

23 "המבקשים הכירו היטב את הרקע להסכם שאיפשר – רק הוא – את שחרורם
24 המוקדם, מהן המגבלות המוטלות עליהם ומהי השלכת הפרתן. חרף זאת פעלו
25 בניגוד להתחייבויותיהם. אין מדובר ב"הפרת חוזה" גרידא, אלא הרבה מעבר
26 לכך. לכן גם לא ניתן לראות ברקע שביסוד ההסכם ושחרור המבקשים כנחלת
27 העבר בלבד. הוא מקרין על ההווה ויש לו נפקות לעתיד, קרי להכרעה כאן.
28 התוצאה לפיה אין בידי ועדת השחרורים הכוח להחליט על ביטול חלקי של
29 שחרורם בלבד, באופן "מידתי" המתחשב בחומרת ההפרה, עלולה להיראות

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017

1 במבט ראשוני כתוצאה לא הולמת. ואולם כאשר מסתכלים על התמונה
2 בכללותה, ניתן למצוא בה הצדקה וצידוק לתוצאה זו".

3 כב' השופטת ברון, הבהירה בחוות דעתה הנפרדת את משמעות סמכותו של הנשיא לחון
4 עבריינים ונפקותה של הוראת סעיף 30(ב)(1). כדבריה:

5 "הסמכות הנתונה לנשיא המדינה לחון עבריינים, טומנת בחובה סמכות אף
6 להתנות את השחרור בתנאים; ומסעיף 30(ב)(1) לחוק שחרור על תנאי עולה כי
7 ככל שיעשה כן הנשיא, יגברו הוראותיו בנושא על הוראות החוק. ואמנם,
8 בענייננו, בכתבי ההקלה שעליהם חתם הנשיא (בנוסח אחיד) נקבעו שורה של
9 תנאים לשחרורו של כל אחד מהמבקשים. יוער בנקודה זו, כי בגדר סמכותו
10 הכללית לקבוע הוראות לעניין שחרור על תנאי, רשאי נשיא המדינה אף למנות
11 גוף מטעמו שידון בשאלת הפרתם של התנאים שקבע – וזאת חלף ועדת
12 השחרורים שהיא הגורם המוסמך לכך לפי חוק שחרור על תנאי. סמכות זו באה
13 לידי ביטוי בקטע המצוטט להלן מתוך כתב ההקלה – הגם שבסופו של יום
14 בענייננו לא נעשה בה שימוש, והדיון בשאלת הפרתם של תנאי השחרור נותר
15 בידיה של ועדת השחרורים הסטטוטורית".

16
17 לשיטתה של כב' השופטת ברון, יש להניח את כובד המשקל הפרשני לכתב ההקלה על העיתוי
18 והנסיבות שבהן בא כתב ההקלה לעולם וכן על תכליתו של מסמך זה שהיא ביטחונית.
19 כדבריה:

20 "הנה כי כן, בנקודת הזמן שבה נחתמו כתבי ההקלה, מדינת ישראל נאלצה
21 לשחרר אסירים שבעבר הורשעו בביצוע עבירות ביטחוניות מן החמורות שבהן
22 – ומטבע הדברים החשש היה כי בעתיד אותם אסירים ישובו לפעילות
23 טרוריסטית. ברי אפוא כי התנאים המפסיקים שנקבעו בכתב ההקלה נועדו
24 להתעורר. תכליתם היא למנוע מכל אחד מהאסירים לשוב ולעסוק עם שחרורו
25 בפעילות טרוריסטית. התכלית ההרתעתית מקבלת ביטוי בכתבי ההתחייבות
26 הגורפים, המבהירים ללא כחל ושרק כי כל עיסוק בפעילות טרור או ביצוע
27 עבירה ביטחונית מכל סוג שהוא, יובילו לחזרתם למאסר ולריצוי מלוא יתרת
28 מאסרם".

29

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017

1 יש לזכור, כי כל אותן עסקאות שנעשו בין מדינת ישראל לבין ארגונים עוינים, כגון ארגונו של
2 גייבריל וארגון החמאס, באו לעולם על רקע כפייה בטחונית שנכפתה על מדינת ישראל לשחרר
3 עבריינים שעברו עבירות חמורות ביותר על רקע אידיאולוגי-לאומני – ביטחוני. עבריינים
4 אלה שוחררו בטרם נבחנה מסוכנותם על ידי ועדת השחרורים וכתב ההקלה הינו תולדה של
5 הכורח לשחררם בעתות אלה, בטרם ריצו את מלוא עונשם ולעיתים אף ריצו רק חלק קטן מן
6 העונש. על כן, אין לפרש את כתב ההקלה בצורה רחבה. במקרה מעין זה, אף שומה עלינו
7 ביתר שאת להזהיר את עצמנו לבל נמתח את גבולות הלשון יתר על המידה. ומוסיפה כבי
8 השופטת ברון דברים, היפים ביתר שאת גם לענייננו. דברים אלה יש בהם כדי להבהיר, כי
9 התקיימותו של אחד התנאים בהם מותנית ההקלה, כשלעצמה, מביאה לפקיעת ההתחייבות
10 לשחרור ממאסר. כדבריה (עמ' 55):

11 "כתב ההקלה מנוסח כך שכל אחד מהתנאים המפורטים בו מהווה "תנאי
12 מפסיק" (להבדיל מ"תנאי מתלה") כמשמעו בסעיף 27(א) לחוק החוזים (חלק
13 כללי), התשל"ג-1973. "התנאי הוא אירוע בלתי ודאי, חיצוני לחוזה,
14 שבהתרחשותו מתנים הצדדים מראש את כניסתם לתוקף של חיובי החוזה
15 (תנאי מתלה) או את חדילת (פקיעת) החוזה (תנאי מפסיק)" (ע"א 288/14
16 טהר נ' בר זכאי, [פורסם בנבו] בפסקה 6 (1.7.2015); כן ראו: ע"א 8566/06
17 אמריקר שירותי ניהול וייעוץ (1987) בע"מ נ' מליבו – ישראל בע"מ, [פורסם
18 בנבו] בפסקה 21 לפסק דינו של השופט ס' ג'ובראן (8.11.2009); גבריאלה שלו
19 דיני חוזים – החלק הכללי 474 (1999)). ולענייננו – התקיימותו של אחד
20 התנאים המנויים בכתב ההקלה, כשלעצמה, מביאה לפקיעת ההתחייבות
21 לשחרור ממאסר. לא פקיעה חלקית, גם לא פקיעה יחסית, אלא פקיעה
22 כפשוטה של המילה."

23 בדברים האמורים לעיל יש כדי לחזק את המגמה העולה מן הדברים שהובאו מפיו של השופט
24 הנדל ולפיהם אין לועדת השחרורים שיקול דעת כלשהו באשר לשינוי תנאי השחרור, או בקשר
25 למשך תקופת המאסר שירצה המשחרר, אם ימצא שהפר את תנאי שחרורו. תפקידה של
26 הועדה מתמצה בקביעה האם הופרה איזה שהיא מן התניות ולא מעבר לכך. הואיל ומדובר
27 בתנאי מפסיק, משמעה של הקביעה הינה, כי ההקלה מופסקת (ראה עמ' 55).

28

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
04 יוני 2017

1 אם נשוב מכאן ונבחן את כתב ההקלה שניתן על ידיה רמטכ"ל בעניינו של המשיב, נראה, כי
2 כוונתו הברורה עולה מנוסח כתב ההקלה. התנאי בו מסויג כתב ההקלה הינו ברור ואינו נתון
3 לפרשנות אחרת מלבד העובדה, כי אין ההקלה באה לעולם אלא בתנאי שהמשיב יעזוב את
4 הארץ לצמיתות. כדברם "הקלה זו בעונש מותנת בכך שהנדונים יעזבו את הארץ לצמיתות".
5 פרוש המונח צמיתות הינו מעתה ועד עולם. לא מדובר כאן בתנאי מתנאי השחרור, אלא
6 כתנאי לעצם ההקלה. אסיר המשתחרר מכוח החלטת ועדת שחרורים, רשאית ועדת
7 השחרורים להשית עליו כללים והוראות, באשר להתנהגותו במשך תקופת שחרורו. שחרורו
8 כשלעצמו, אינו מותנה מלכתחילה בהתקיימותו של תנאי מפסיק. על כן, חלים תנאים אלה
9 אך ורק במשך תקופת התנאי. מנגד, כאשר ניתן כתב הקלה מעין זה שבפנינו, כפי שניתן אף
10 בעניינם של זלום ואסירים אחרים שעניינם נדון באותה פרשיה, קבע כתב ההקלה תנאי
11 מפסיק. הפרתו של תנאי זה היא שהביאה לבטלותו של כתב ההקלה כולו. אין בהחלטתו של
12 הרמטכ"ל כל הוראה לעניין קציבת התנאי, אלא הוראת בטלות. שאלמלא כן, המונח "
13 לצמיתות" היה מאבד את משמעו. בניגוד למאסר עולם, שהינו עונש בר קציבה, הרי קביעת
14 תנאי לעצם ההקלה אינה עניין לקציבה. אמור מעתה: הופר התנאי – בטלה ההקלה.

15

16 בשולי הדברים נאמר, כי למשיב ניתנה ההזדמנות לפנות לגורמים המוסמכים, דהיינו נשיא
17 המדינה או הרמטכ"ל בבקשה לשינוי תנאי הקלה. ברם, הוא החליט, משיקוליו הוא, לא לנצל
18 את העצה שייעץ לו בית המשפט העליון, ובמקום זה בחר לפעול בניגוד לכתב ההקלה ובניגוד
19 לדברים מפורשים שנאמרו לו באמצעות פרקליטו על ידי פרקליטות המדינה במסגרת
20 התשובה לעתירתו המינהלית (עת"מ 62775-02-16 בבית המשפט לעניינים מינהליים
21 בירושלים) כי מדינת ישראל תעמוד על כך כי ככל שהוא ישוב לתחומי המדינה, ההקלה
22 המותנית בעונש שניתנה לו על ידי הרמטכ"ל תפקע באופן אוטומטי והוא יידרש לחזור ולרצות
23 את עונש מאסר העולם לתקופה בלתי קצובה שנגזר עליו.

24 על כן, העותר לא יוכל לבוא ולטעון, כי לא ידע כלל על התנאי שהושת עליו.

25

26

ד. עוללות:

27

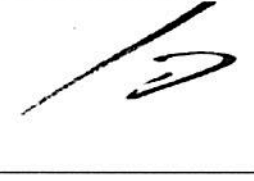
בשולי החלטתנו זו נציין את הדברים הבאים:

ועדת שחרורים מיוחדת במחוז הצפון
במקום מושבה בבית משפט מחוזי בנצרת
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001
 וש"מ 17-05-53054 אבו אל חיר(אסיר) נ' מדינת ישראל
 04 יוני 2017

1. לאור האמור בפסק דין זלום וכפועל יוצא מן ההחלטה שלעיל, אין לועדת שחרורים זו סמכות לקבוע כי המשיב יחזור לרצות רק חלק מעונשו.
 2. לא נוכל לומר, כי התנאי שהותנה לגביו הינו בלתי מידתי או בלתי חוקתי באשר הוא פוגע באופן בלתי סביר בזכויותיו. מפתחות בית הכלא היו נתונים בידי המשיב עצמו. המשיב קיבל מפתחות אלה עם שחרורו. על מנת לשמור על המפתחות היה עליו למלא אחר התנאי שהותנה לגביו. תנאי זה ניתן כאמור על רקע העבירות שעבר, חומרת מעשיו, תקופת עונשו הממושכת והצורך בשמירה על ביטחון המדינה. המשיב הסכים לתנאי זה מלכתחילה ועובדה כי עזב את הארץ לשנים מרובות, תוך ידיעה כי עזיבה זו הותנתה בכתב ההקלה לצמיתות. משבחר העותר לשוב ארצה, הרי הוא עצמו פגע בחירותו בידיעה ברורה ומרצון.
 3. המשיב נשאל האם בדעתו לתקן את ההפרה שהפר על דרך של חזרה לאלתר לחו"ל, אולם בחר שלא להתייחס כלל לאפשרות זו. על כן, אין לו להלין אלא על עצמו על כך שבחר להיכנס מחדש אל בין כותלי בית הכלא ולהשליך את המפתח שניתן לו.
- 15 סוף דבר, לאור האמור לעיל בהחלטתנו זו, אנו קובעים, כי המשיב הפר את התנאי שהותנה בו כתב ההקלה ובהתאם עליו לשוב ולרצות את מלוא עונש מאסר העולם שנגזר עליו.

20 ניתנה והודעה היום י' סיוון תשע"ז, 04/06/2017 במעמד הנוכחים.

		30.5	
גב' קרון גלבוע חברת וועדה	מר אלי סבו, חבר וועדה	גב' זהבה פוזי, חברת וועדה	בנימין ארבל, שופט

22